

[**Boligministeren.**]
 være deklarationsordningens tvungne karakter, som holder liv i ordningen. Selve deklarationerne, garantibestemmelserne og forsikringen bag deklarationerne ser jeg som klare forbrugerfordele, som bør føre til, at det ikke blot er besvær og ulejlighed at være typehusproducent under deklarationsordningen, men også er et konkurrencemæssigt aktiv.

Ordningen er således ikke alene et udtryk for forbrugerbeskyttelse. Den er også et tilbud til producenterne.

Når dette er sagt, vil jeg også gerne fremhæve, at der ikke er noget i ordningen, der virker konkurrenceforvridende eller på urimelig måde forrykker forholdene på enfamilieshusmarkedet. Der er intet til hinder for, at producenter uden for ordningen tilbyder deres kunder de samme vilkår, som deklarationsordningen indeholder, og der er intet i deklarationsordningen, der ligger ud over det naturlige og rimelige krav, at forbrugerne skal have den vare, de har bestilt.

Når jeg har ment det nødvendigt at benytte lovgivningsvejen, er det, fordi der er tale om et område af central betydning for store forbrugergruppers velfærd, og fordi den tidligere, private ordning er gået i stå.

Lovforslaget har været forhandlet med en lang række organisationer, især inden for byggeriet og forbrugerarbejdet. Der er under forhandlingerne udtrykt almindelig tilslutning til lovforslaget. Alene Håndværksrådet har udtrykt betænkelighed. Især fremhæver rådet, at det mere håndværksprægede byggeri vil blive stillet for dårligt i forhold til det deklarerede typehusbyggeri.

Som jeg allerede har nævnt, mener jeg ikke, at deklarationsordningen på nogen måde går ud over, hvad man med rimelighed kan forlange af byggeriets producenter, og det er mit håb, at Håndværksrådet og jeg ved fortsatte drøftelser kan finde frem til at medinddrage også det ikke typiserede enfamilieshusbyggeri i ordninger, der falder i tråd med hele den forbrugerlovgivning, som gennemføres i disse år.

Der har været en lang række vanskeligheder og problemer under lovforslagets udarbejdelse. Der er tale om et nyt lovgivningsområde, og lovforslaget indeholder flere nydannelser af betydelig rækkevidde.

Netop fordi vi er inde på noget af en pionerindsats med dette lovforslag, vil jeg under forslagens behandling være meget åben over for

ideer til ændringer og forbedringer. Jeg kan selv pege på, at vi måske kan udbygge bestemmelserne om offentlig indsigt med typehusbyggeriets kontraktforhold. Vi skal måske også se nærmere på sammensætningen af det navn, som skal godkende typehusdeklarationerne.

Jeg vil under lovforslagets behandling også komme nærmere ind på de forsikringer, der er et led i hele ordningen. Det er selvfølgelig af afgørende betydning, at forsikringerne kan tegnes på rimelige vilkår og med rimelige præmier. Jeg har under arbejdet med lovforslaget fået indtryk af, at der ikke vil være hindringer på disse felter, men jeg vil gerne komme ind på detaljerne i forbindelse med udvalgets arbejde.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det nævnt, at handelsministeriet vil søge forbrugerklagenævnsloven ændret med henblik på at etablere en klagenævnsordning for typehuse. Jeg er imidlertid opmærksom på, at der kan være visse problemer ved at etablere en klagenævnsordning på dette område, og spørgsmålet, om denne skal gennemføres, vil derfor blive overvejet nærmere.

Til slut vil jeg gerne nævne, at lovforslaget om deklarering af typehuse kun er et første skridt på vejen. Efterhånden som der bliver mulighed for det, må vi udbygge deklarationsordningen. Jeg tænker her på deklareringer eller andre oplysningsordninger for andet byggeri end enfamiliestypehuse, og jeg tænker på deklarationer af byggegrunde og mere generelle regler om byggeriets salgs- og leveringsbestemmelser. Alt sammen med det formål at skabe større sikkerhed mod fejl og mangler i byggeriet og at give forbrugerne en bedre stilling. En del af disse fremskridt kræver temmelig omfattende overvejelser, også i andre ministerier end boligministeriet.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov for Grønland om restaurationsafgift af øl.

På sin efterårssamling 1976 vedtog Grønlands landsråd landskassens budget for 1977. Samtidig udarbejdede landsrådet et forslag over landskassens forventede indtægter og udgifter i årene 1977-80. Som det fremgår af den

[Ministeren for Grønland.]

i bemærkningerne til lovforslaget indeholdte oversigt over landskassens anslåede indtægter og udgifter i årene 1975-80, forventes landskassen i 1977 at ville få et underskud på 2,5 mill. kr., idet indtægterne anslås at ville beløbe sig til 106,1 mill. kr., medens udgifterne anslås at ville beløbe sig til 108,6 mill. kr.

Til dækning af det anslåede underskud har landsrådet stillet forslag om, at der pr. 1. januar 1977 indføres en restaurationsafgift af øl. Afgiften anslås i 1977 at ville indbringe landskassen en merindtægt på 5,0 mill. kr.

Lovforslaget er tiltrådt af landsrådet.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til lovforslagets enkeltheder henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om DSB.

Lovforslaget indebærer en revision af gældende statsbanelov nr. 221 af 31. maj 1968, idet der som ved tidligere statsbanelove er foretaget de tilpasninger, der har været nødvendige for at opnå størst mulig overensstemmelse med de to internationale konventioner om befordring af gods på jernbaner (CIM) og om befordring af personer og rejsegods på jernbaner (CIV), der i nyrevideret udgave er trådt i kraft den 1. januar 1975.

Endvidere er lovteksten søgt moderniseret og forenklet, idet loven på mange punkter synes unødigt detaljeret. En række mindre vigtige detaljebestemmelser er således foreslået fremtidigt reguleret i DSBs person- og godsbefordringsreglementer, medens enkelte regler er bortfaldet som overflødige.

Om de enkelte ændringer i forhold til gældende lov tillader jeg mig at henvise til lovforslagets bemærkninger, idet jeg dog her kort skal nævne, at forslaget indebærer en forhøjelse af en række maksimalerstatninger, hvorved der sker en tilpasning til førnævnte jernbanelovkonventioner og til søloven.

Der foreslås endvidere en radikal forenkling af betalingsbestemmelserne, idet en del af de nugældende regler må betragtes som selvfølgelige eller intetsigende, medens andre kan virke u hensigtsmæssige. Der er ikke herved tilstræbt

realitetsændringer, og det er således fortsat folketingets finansudvalg, der er kompetent til at beslutte takstforhøjelser på DSB.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Nedsættelse af aldersgrænsen for førtidig folkepension fra 60 til 55 år m.v.).

Forslaget har som hovedindhold en nedsættelse af aldersgrænsen for adgang til førtidig folkepension fra 60 til 55 år.

Herudover foreslås det, at pensionslovgivningens særregler om folkepensionens mindstebeløb ophæves. Dette forslag er begrundet i administrative hensyn, idet reglerne i dag kun har betydning for en ganske lille gruppe pensionister, der modtager pension fra private jernbaneselskaber m. fl.

Forslaget om en nedsættelse af aldersgrænsen for adgang til førtidspension bygger på et forslag fra arbejdsgruppen vedrørende en pensionsreform. Forslaget er med i arbejdsgruppens rapport om udvidet adgang til førtidig folkepension og fleksibel pensionsalder.

Regeringen har under hensyn til beskæftigelsesproblemerne for ældre arbejdstagere, der udstødes fra arbejdsmarkedet og er uden muligheder for snarlig genplacering, fundet det nødvendigt, at der allerede nu sker en nedsættelse af aldersgrænsen. Det sker, uanset at arbejdsgruppen endnu ikke har afgivet sin endelige betænkning vedrørende det fremtidige pensionssystem. Det er imidlertid ikke hensigten med dette forslag at foregribe den debat, der i den kommende tid skal foregå om en egentlig pensionsreform.

Ændringen foreslås gennemført som en forsøgsordning, hvorigennem det bl. a. vil være muligt at konstatere behovet for en udvidelse af adgangen til pension. Der vil ligeledes være en vis mulighed for at justere de nærmere regler for ordningen i løbet af forsøgsperioden, såfremt erfaringerne fra praksis taler herfor. Bestemmelserne om førtidig folkepension foreslås derfor taget op til revision i folketingsåret 1981-82.

Adgangen til pension for de 55-59-årige foreslås betinget af, at særlige sociale og arbejds-